

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

spørgsmål angående fødselshjælp, fødsel i hjemmene, fødeklinikker o. lign., og herunder også jordemødrenes lønningsforhold. Når jeg sagde under stærke fødselsveer, var det, fordi sagen havde krævet forhandlinger mellem indenrigsministeriet og socialministeriet, og der var gået flere år, inden denne kommission så dagens lys. Indtil nu har man ikke hørt andet fra den end det, som har givet sig udtryk i nærværende lovforslag. Jeg synes, det er aldeles udmærket og påkrævet, at jordemødrenes lønningsforhold bliver ændret. Men når jeg har bedt om ordet, er det med henblik på de fødende kvinder. Der er i de år, der er gået, ikke blevet bedre forhold for de fødende kvinder. Der er ikke kommet flere fødeklinikker. Det er stadigvæk sådan, at gifte kvinder, som ikke er meget velsituerede, så at sige ingen mulighed har for at komme på fødeklinik. Der kræves, at der skal være udsigt til en meget kompliceret fødsel, eller at de pågældendes boligforhold skal være så elendige, at det er under al beskrivelse; f. eks. kan en gift kvinde, der bor i en I værelses lejlighed i Saxogade, ikke komme til at føde på Rigshospitalet. Jeg vil derfor meget gerne have, at denne kommissions arbejde fremskyndes, og jeg vil tillade mig at udbede mig yderligere oplysninger fra den højtærede indenrigsminister om kommissionens arbejde.

Indenrigsministeren (Smørum): Der er fremsat bemærkninger om, at mange distriktsjordemødre i de senere år har haft meget små indtægter i forhold til den stigning, der er sket i varepriserne, og det er ganske rigtigt; men det må dog for manges vedkommende ses i sammenhæng med en meget mangelfuld udnyttelse af deres arbejdskraft. Der har været en stigende tendens til at lade fødsler foregå på fødeklinikker eller hospitaler, og jeg ser derfor ikke rettere end, at bestræbelserne for at bedre distriktsjordemødrenes økonomiske kår må gå i retning af en sammenlægning af de små distrikter, således at der kan skaffes distriktsjordemødrene en passende arbejdsmængde og dermed også mulighed for en rimelig løn, en løn, der står i forhold til det arbejde, de udfører.

Jeg sagde i min forelæggelsestale, at arbejdet med disse problemer vil blive fortsat i den kommission, der sidder og arbejder med disse ting. Der er jo mange problemer at overveje her. Jeg deler ganske de ønsker, der er fremsat om, at denne kommission må nå til ende med sit arbejde inden alt for længe. Det forslag, vi behandler, drejer sig

imidlertid kun om at bringe lønvilkkårene på linie med den lønforbedring, der fandt sted for tjenestemændenes vedkommende ved ændringen af tjenestemandsløven i 1946, og jeg takker samtlige ordførere for det venlige tilsagn om at medvirke til dette lovforslags hurtige gennemførelse her i det høje ting.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg har bragt i erfarings, at denne kommission har nedsat et underudvalg, og at hovedudvalget overhovedet ikke har været samlet angående andre spørgsmål end de her foreliggende. Som den højtærede minister siger, er der mange spørgsmål denne kommission skal beskæftige sig med, og der måtte efter min opfattelse kunne arbejdes med flere af disse spørgsmål. Jeg vil meget indtrængende bede den højtærede minister om at gøre, hvad kan kan, for at fremskynde kommissionens arbejde.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal gerne gentage, at jeg naturligvis deler de ønsker, der er fremsat om, at kommissionsarbejdet fremmes mest muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 283).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at forelægge forslag til lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

Den gældende lov nr. 133 af 30. marts 1946 har gyldighed indtil 1. maj d. å., og lovforslaget går ud på en videreførelse af den lovgivning, der har eksisteret lige siden 1921 på det heromhandlede område. I henhold til loven er der nedsat et skotøjsudvalg, som har gjort indstilling til handelsministeriet om en forlængelse af loven for 3 år.

Lovforslaget er identisk med den gældende